

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN SPORAZUMA MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN GRUZIJO O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Sporazuma med Republiko Slovenijo in Gruzijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisanega 6. decembra 2012 ("sporazum"), kot je prilagojen z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Gruzija podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Gruzije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 29. marca 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na sporazum.

Verodostojna pravna besedila sporazuma in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb sporazuma, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb sporazuma. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v sporazumu (kot je "zajeti davčni sporazum" in "sporazum", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe sporazuma: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe sporazuma ali na sporazum razumeti, kot da se nanašajo na sporazum, kot je prilagojen z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in sporazuma so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 12/13-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Gruzije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 29. marca 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za sporazum, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne

določbe sporazuma. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Gruzije v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 29. marec 2019 za Gruzijo.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. julij 2019 za Gruzijo.

Določbe MLI se v zvezi s sporazumom začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2020 ali po njem

**SPORAZUM MED
REPUBLIKO SLOVENIJO
IN
GRUZIJO
O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA
IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ
V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA**

Republika Slovenija in Gruzija sta se

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenili sporazum o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,]

Naslednja prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli tega sporazuma, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta sporazum*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *sporazum*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in krejitvi sodelovanja v davčnih zadevah,

sporazumeli:

I. POGLAVJE
PODROČJE UPORABE SPORAZUMA

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA SPORAZUM

Ta sporazum se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA SPORAZUM

1. Ta sporazum se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja sporazum, so zlasti:

a) v Sloveniji:

(i) davek od dohodkov pravnih oseb,

(ii) dohodnina,

(iii) davek od premoženja

(v nadaljevanju "slovenski davek");

b) v Gruziji:

(i) davek od dobička,

(ii) davek od dohodka,

(iii) davek od premoženja

(v nadaljevanju "gruzijski davek").

4. Sporazum se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se po dnevu podpisa sporazuma uvedejo poleg obstoječih davkov ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

II. POGLAVJE

POMEN IZRAZOV

3. člen

SPLOŠEN POMEN IZRAZOV

1. V tem sporazumu, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:

- a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in kadar se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Slovenije in tista morska območja, na katerih lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice ali jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- b) izraz "Gruzija" pomeni ozemlje, ki je opredeljeno po gruzijski zakonodaji in vključuje kopno, njegovo podzemlje in zračni prostor nad njim, notranje vode in teritorialno morje, morsko dno, njegovo podzemlje in zračni prostor nad njim, na katerih Gruzija izvaja jurisdikcijo in svoje suverene pravice, ter zunanji morski pas, izključno ekonomsko cono in epikontinentalni pas ob teritorialnem morju, na katerih Gruzija lahko izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu z mednarodnim pravom;
- c) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita Slovenijo ali Gruzijo, kakor zahteva sobesedilo;
- d) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;
- e) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- f) izraz "podjetje" se uporablja za kakršno koli poslovanje;
- g) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- h) izraz "mednarodni promet" pomeni prevoz z ladjo ali zrakoplovom, ki ga opravlja podjetje s sedežem dejanske uprave v državi pogodbenici, razen če se z ladjo ali zrakoplovom ne opravljajo prevozi samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- i) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - (i) v Sloveniji: Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
 - (ii) v Gruziji: Ministrstvo za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
- j) izraz "državljan" v zvezi z državo pogodbenico pomeni:

- (i) posameznika, ki ima državljanstvo te države pogodbenice, in
- (ii) pravno osebo, partnerstvo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje v tej državi pogodbenici;
- k) izraz "poslovanje" vključuje opravljanje poklicnih storitev in drugih samostojnih dejavnosti.

2. Kadar država pogodbenica uporabi sporazum, ima izraz, ki v njem ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se sporazum uporablja, pri čemer pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. V tem sporazumu izraz "rezident države pogodbenice" pomeni osebo, ki mora po zakonodaji te države plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki mora plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi ali od premoženja v njej.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na voljo stalni dom; če ima stalni dom na voljo v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske stike (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od obeh držav na voljo stalnega doma, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države, v kateri je njen sedež dejanske uprave.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. V tem sporazumu izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" vključuje zlasti:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico in
- f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

3. Gradbišče ali projekt gradnje ali postavitve je stalna poslovna enota samo, če traja več kot šest mesecev.

4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;
- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih od a do e tega odstavka, če je celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se, kadar oseba, ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek, deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz

četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker posluje v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja. Kadar pa so dejavnosti takega zastopnika v celoti ali skoraj v celoti namenjene temu podjetju ter se med podjetjem in zastopnikom v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo ali določijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se ta ne šteje za zastopnika z neodvisnim statusom v smislu tega odstavka.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo ali je pod nadzorom družbe, ki je rezident druge države pogodbenice ali posluje v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače), še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

III. POGLAVJE
OBDAVČEVANJE DOHODKA

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Izraz "nepremičnine" pomeni enako kakor po pravu države pogodbenice, v kateri so te nepremičnine. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot nadomestilo za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje in zrakoplovi se ne štejejo za nepremičnine.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.
4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kakor je omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kolikor se pripiše tej stalni poslovni enoti.
2. Kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se ob upoštevanju določb tretjega odstavka v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod enakimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.
3. Pri ugotavljanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovodnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.
4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno ugotavlja na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje ugotavljati obdavčljivega dobička s tako običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.
5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.
6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto ugotavlja po enaki metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.
7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih tega sporazuma, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

LADIJSKI IN ZRAČNI PREVOZ

1. Dobiček iz opravljanja ladijskih ali zračnih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.
2. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na ladji, se šteje, da je v državi pogodbenici, v kateri je matično pristanišče ladje, če ni takega matičnega pristanišča, pa v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici agenciji.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in se v obeh primerih med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo ali določijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se lahko kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki se vzpostavijo med podjetjema, taki, kakor če bi jih vzpostavili neodvisni podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička, če meni, da je prilagoditev upravičena. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe tega sporazuma, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska dividend. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe teh omejitev.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, delnic "jouissance" ali pravic "jouissance", rudniških delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe pri dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje prek stalne poslovne enote v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v tej drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska obresti. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe te omejitve.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici, oproščene davka v tej državi, če:

- a) je plačnik obresti vlada te države pogodbenice ali njena politična enota, lokalna oblast ali centralna banka;
- b) se obresti plačajo vladi druge države pogodbenice ali njeni politični enoti, lokalni oblasti ali centralni banki;
- c) se obresti plačajo za posojilo, ki ga je dala, odobrila, zanj dala poroštvo ali ga zavarovala ustanova, ki je pooblaščen po notranjem zakonu o zavarovanju in financiranju mednarodnih poslovnih transakcij.

4. Izraz "obresti", kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali dajejo pravico do udeležbe pri dolžnikovem dobičku, zlasti pa dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje prek stalne poslovne enote v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala zadolženost, za katero se plačajo obresti in take obresti krije stalna poslovna enota, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatve, za katere se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe tega sporazuma.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in so v upravičeni lasti rezidenta druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.
2. Take licenčnine in avtorski honorarji se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 5 odstotkov bruto zneska takih licenčin in avtorskih honorarjev. Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe te omejitve.
3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kakor je uporabljen v tem členu, pomeni vse vrste plačil, prejetih kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.
4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje prek stalne poslovne enote v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena.
5. Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčin in avtorskih honorarjev, ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota.
6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe tega sporazuma.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo delnic ali kakršnih koli primerljivih deležev, katerih več kot 50 odstotkov vrednosti izhaja neposredno ali posredno iz nepremičnin, ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem), se lahko obdavči v tej drugi državi.
4. Dobiček iz odtujitve ladij ali zrakoplovov, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali zrakoplovi, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.
5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. člen

DOHODEK IZ ZAPOSLOTITVE

1. Ob upoštevanju določb 15., 17., 18. in 19. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v posameznem davčnem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu ter
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali zrakoplovu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, obdavči v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

15. člen

PREJEMKI DIREKTORJEV

Prejemki direktorjev in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

16. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 7. in 14. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kakor je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takih osebnih dejavnosti, ki jih opravlja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.
2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih opravlja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7. in 14. člena tega sporazuma lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je nastopil izvajalec ali športnik.
3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek iz dejavnosti, ki jih nastopajoči izvajalec ali športnik opravlja v državi pogodbenici, če se gostovanje v tej državi v celoti ali pretežno krije iz javnih sredstev druge države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti. V tem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je umetnik ali športnik.

17. člen

POKOJNINE

Ob upoštevanju določb drugega odstavka 18. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

18. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast plačuje posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
- b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - (i) je državljan te države ali
 - (ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.
2. a) Ne glede na določbe prvega odstavka se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast ali ki se plačujejo iz njihovih skladov posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, obdavčijo samo v tej državi.
- b) Take pokojnine in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Za plače, mezde, pokojnine in druge podobne prejemke za storitve, opravljene v zvezi s poslovanjem države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti, se uporabljajo določbe 14., 15., 16. in 17. člena.

19. člen

PROFESORJI IN RAZISKOVALCI

1. Rezident države pogodbenice, ki je na povabilo univerze, višje ali visoke šole, šole ali druge podobne ustanove, ki je v drugi državi pogodbenici in jo priznava vlada te druge države pogodbenice, začasno navzoč v tej drugi državi pogodbenici samo zaradi poučevanja ali raziskovanja ali obojega v izobraževalni ustanovi, je za največ dve leti od prvega prihoda v to drugo državo pogodbenico oproščen davka v tej drugi državi pogodbenici za prejemke za poučevanje ali raziskovanje.

2. Oprostitev po prvem odstavku se ne prizna za prejemke za raziskovanje, če se tako raziskovanje ne izvaja v javno korist, ampak v zasebno korist posamezne osebe ali oseb.

20. člen

ŠTUDENTI

1. Plačila, ki jih prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje študent ali oseba na praksi, ki je ali je bila tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoča samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, se ne obdavčijo v tej državi, če taka plačila izhajajo iz virov zunaj te države.

2. Pri nagradah, štipendijah in prejemkih iz zaposlitve, ki niso zajeti v prvem odstavku, je študent ali oseba na praksi iz prvega odstavka upravičena tudi do enakih davčnih oprostitev, olajšav ali odbitkov med takim izobraževanjem ali usposabljanjem kakor rezidenti države pogodbenice, v kateri je na obisku.

21. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v prejšnjih členih tega sporazuma, se obdavčijo samo v tej državi.
2. Določba prvega odstavka se ne uporablja za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kakor so opredeljene v drugem odstavku 6. člena tega sporazuma, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se plača dohodek, dejansko povezano s stalno poslovno enoto. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. člena tega sporazuma.

IV. POGLAVJE
OBDAVČITEV PREMOŽENJA

22. člen

PREMOŽENJE

1. Premoženje v obliki nepremičnin iz 6. člena, ki je v lasti rezidenta države pogodbenice in je v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Premoženje v obliki premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.
3. Premoženje v obliki ladij in zrakoplovov, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, in premičnin v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami in zrakoplovi se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.
4. Vse drugo premoženje rezidenta države pogodbenice se obdavči samo v tej državi.

V. POGLAVJE
NAČINI ODPRAVE DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

23. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. Kadar rezident države pogodbenice doseže dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami tega sporazuma lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, prva omenjena država dovoli:

- a) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v tej drugi državi;
- b) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v tej drugi državi.

Tak odbitek pa v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela pred odbitkom izračunanega davka od dohodka ali premoženja, ki se nanaša, odvisno od primera, na dohodek ali premoženje, ki se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar je v skladu s katero koli določbo sporazuma dohodek, ki ga doseže rezident države pogodbenice, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v tej državi, lahko ta država pri izračunu davka od preostalega dohodka ali premoženja tega rezidenta kljub temu upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

VI. POGLAVJE

POSEBNE DOLOČBE

24. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, ne smejo biti v nobeni državi pogodbenici zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva.

3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, v tej drugi državi ne sme biti manj ugodno, kakor je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga kot zavezujoča za državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri ugotavljanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod enakimi pogoji, kakor če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri ugotavljanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod enakimi pogoji, kakor če bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države.

6. Določbe tega člena se ne glede na določbe 2. člena uporabljajo za davke vseh vrst in opisov.

25. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami tega sporazuma, lahko ne glede na pravna sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami sporazuma.
2. Če se pristojnemu organu zdi pritožba upravičena in če sam ne najde zadovoljive rešitve, si prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice, da bi se izognili obdavčenju, ki ni v skladu s sporazumom. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu držav pogodbenic.
3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi sporazuma. Prav tako se lahko posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih sporazum ne predvideva.
4. Da bi pristojna organa držav pogodbenic dosegla dogovor v skladu s prejšnjimi odstavki, se lahko dogovarjata neposredno, vključno v skupni komisiji, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki.

26. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb tega sporazuma ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje držav pogodbenic glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njunih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s tem sporazumom. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme po prvem odstavku tega člena, se obravnava kot tajnost enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah.

3. Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost:

- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;
- b) da predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti na podlagi zakonodaje ali po običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;
- c) da predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zahteva informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zahtevanih informacij, tudi če jih ta druga država morda ne potrebuje za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda v nobenem primeru se take omejitve ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

27. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nič v tem sporazumu ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništav ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami tega sporazuma:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *sporazuma* se ugodnost po *sporazumu* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *sporazuma*.

28. člen

SPREMEMBE

Na podlagi skupnega dogovora držav pogodbenic se ta sporazum lahko spremeni s posebnimi protokoli, ki so sestavni del tega sporazuma. Te spremembe začnejo veljati v skladu z določbami 29. člena tega sporazuma.

VII. POGLAVJE
KONČNE DOLOČBE

29. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Vsaka država pogodbenica po diplomatski poti obvesti drugo državo pogodbenico o končanih postopkih, ki se po njeni zakonodaji zahtevajo za začetek veljavnosti tega sporazuma. Sporazum začne veljati z dnem prejema zadnjega uradnega obvestila.

2. Ta sporazum se uporablja:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati sporazum;
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in premoženja za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati sporazum.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta sporazum velja, dokler ga država pogodbenica ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko odpove sporazum po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po petih letih od dneva začetka veljavnosti sporazuma. V tem primeru se sporazum preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi;
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in premoženja za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala ta sporazum.

SESTAVLJENO v dveh izvornikih v Dublinu 6. decembra 2012 v slovenskem, gruzijskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Republiko Slovenijo:

Karl Erjavec

Za Gruzijo:

Maja Pandžikidze

PROTOKOL

Ob podpisu Sporazuma med Republiko Slovenijo in Gruzijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja sta se podpisana sporazumela o teh določbah, ki so sestavni del sporazuma:

1. V zvezi s prvim odstavkom 2. člena:

Razume se, da v zvezi z Gruzijo izraz "politične enote" pomeni teritorialne upravne enote.

2. V zvezi s pododstavkom e prvega odstavka 3. člena:

Razume se, da v zvezi z Gruzijo izraz "družba" pomeni podjetje ali kateri koli subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost.

3. V zvezi s 15. členom:

Razume se, da pri slovenskih družbah izraz "član upravnega odbora" pomeni člana uprave in člana upravnega odbora ali člana nadzornega sveta.

4. V zvezi z 21. členom:

Ne glede na določbe prvega odstavka se lahko dohodek, ki ga doseže posameznik, ki je rezident države pogodbenice, pri igrah na srečo in loterijah v drugi državi pogodbenici obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

V dokaz navedenega sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala ta protokol.

SESTAVLJENO v dveh izvirnikih v Dublinu 6. decembra 2012 v slovenskem, gruzijskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za Republiko Slovenijo:

Karl Erjavec

Za Gruzijo:

Maja Pandžikidze